

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4085/2559

นายมานิตย์ โพธิ์ย้อย โจทก์ นายไพรินทร์ สายประสาท กับพวก จำเลย นายสมศักดิ์ อ่อนอัมสิน กับพวก จำเลยร่วม

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 226, ป.พ.พ. มาตรา 227, ป.พ.พ. มาตรา 420, ป.พ.พ. มาตรา 425, ป.พ.พ. มาตรา 448, ป.พ.พ. มาตรา 616, ป.อ. มาตรา 95, ป.วิ.พ. มาตรา 1, ป.วิ.พ. มาตรา 57, ป.วิ.พ. มาตรา 142, ป.วิ.อ. มาตรา 46, ป.วิ.อ. มาตรา 51

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำร้องให้เรียกบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นจำเลยร่วมตาม ป.วิ.พ. มาตรา 57 (3) ไม่ใช่คำฟ้องตาม ป.วิ.พ. มาตรา 1 (3) เพราะเป็นแต่คำร้องให้เรียกบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นจำเลยด้วยเท่านั้น ยังไม่มีผู้ใดเสนอข้อหาต่อศาลโดยการสอดเข้ามาในคดี คำร้องดังกล่าวจึงไม่มีกรณีที่จะเป็นคำฟ้อง เคลือบคลุม และเมื่อศาลหมายเรียกจำเลยร่วมทั้งสองเข้ามาเป็นคู่ความในคดีแล้ว หากศาลเห็นว่า จำเลยร่วมจะต้องรับผิดชอบมีอำนาจพิพากษาให้จำเลยร่วมชดใช้ค่าเสียหายได้ ไม่ถือว่าเป็นการ พิพากษาเกินไปกว่าหรือที่ปรากฏในคำฟ้อง พนักงานอัยการฟ้องจำเลยที่ 1 และจำเลยร่วมที่ 1 เป็นจำเลยในคดีส่วนอาญาว่าขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้โจทก์รับอันตรายแก่กายและทรัพย์สิน เสียหาย เมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าจำเลยร่วมที่ 1 ผู้เดียวเป็นฝ่ายประมาท ใน คดีส่วนแพ่งจึงต้องฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยร่วมที่ 1 ผู้เดียวทำละเมิดต่อโจทก์ เมื่อพนักงานอัยการ ฟ้องจำเลยร่วมที่ 1 เป็นคดีส่วนอาญา อายุความที่โจทก์มีสิทธิฟ้องจำเลยร่วมที่ 1 เป็นคดีส่วนแพ่ง ย่อมสะดุดหยุดลง ตาม ป.อ. มาตรา 95 ทั้งนี้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 51 วรรคสอง โจทก์ขอหมายเรียก จำเลยร่วมที่ 1 เข้ามาเป็นจำเลยร่วมในระหว่างคดีส่วนอาญายังไม่ถึงที่สุด ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลย ร่วมที่ 1 จึงไม่ขาดอายุความ โจทก์รับจ้างขนส่งข้าวสารของห้างหุ้นส่วนจำกัด ร. โดยมีข้อตกลงว่า หากข้าวสารเกิดความเสียหายโจทก์จะต้องรับผิดชอบ แม้ขณะเกิดเหตุละเมิดข้าวสารจะอยู่ใน ความครอบครองของโจทก์ แต่เมื่อโจทก์ยังไม่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนข้าวสารที่เสียหายให้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ร. โจทก์จึงไม่ใช่ผู้รับช่วงสิทธิและไม่มีความฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนในส่วน ของข้าวสารที่เสียหายจากจำเลยร่วมทั้งสองผู้ทำละเมิด

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงิน 605,011 บาท พร้อม ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 562,801 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะ ชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยที่ 1 และที่ 2 ขาดนัดยื่นคำให้การ จำเลยที่ 3 ให้การขอให้ยกฟ้อง ระหว่างพิจารณาโจทก์ยื่นคำร้องให้หมายเรียกนายสมศักดิ์ และบริษัทสิงห์พันธ์ กรุ๊ป จำกัด เข้ามา เป็นจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ตามลำดับ ศาลชั้นต้นอนุญาต จำเลยร่วมทั้งสองให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยร่วมทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 512,450 บาท แก่โจทก์ พร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 10 มิถุนายน 2547 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้จำเลย ร่วมทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 4,000 บาท ยกฟ้อง โจทก์สำหรับจำเลยทั้งสาม ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์และจำเลยทั้งสามให้เป็นพับ จำเลยร่วม ทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน ให้จำเลยร่วมทั้งสองร่วมกันใช้ค่าทนายความใน

ชั้นอุทธรณ์ 3,000 บาท โจทก์ จำเลยร่วมทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยทั้งสาม โจทก์ไม่อุทธรณ์ คดีระหว่างโจทก์กับจำเลยทั้งสามเป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า โจทก์เป็นเจ้าของรถบรรทุกหมายเลขทะเบียน 80 - 1019 อ่างทอง จำเลยที่ 1 ขับรถบรรทุกหมายเลขทะเบียน 82 - 0383 สระบุรี และรถพ่วงหมายเลขทะเบียน 70 - 2411 สระบุรี ของจำเลยที่ 2 ส่วนจำเลยที่ 3 เป็นผู้รับประกันภัยค้ำจุนรถบรรทุกและรถพ่วงของจำเลยที่ 2 ดังกล่าวจำเลยร่วมที่ 1 ขับรถบรรทุกหมายเลขทะเบียน 70 - 0643 สิงห์บุรี และรถพ่วงหมายเลขทะเบียน 70 - 0641 สิงห์บุรี ของจำเลยร่วมที่ 2 เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2547 เวลาประมาณ 22 นาฬิกา โจทก์ขับรถบรรทุกของโจทก์ดังกล่าวรับจ้างบรรทุกข้าวสาร 180 กระสอบ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีไฟฉัตรเจริญ (1994) เพื่อไปส่งให้ลูกค้า ขณะที่แล่นไปตามถนนสายอยุธยา - อ่างทอง ซึ่งมี 2 ช่องเดินรถไปและกลับ มุ่งหน้าไปจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อถึงบริเวณที่เกิดเหตุหมู่ที่ 3 ตำบลบางเสด็จ อำเภอบางบาล จังหวัดอ่างทอง จำเลยที่ 1 ขับรถบรรทุกของจำเลยที่ 2 แซงขึ้นหน้ารถบรรทุกของโจทก์ทางด้านขวา ในขณะเดียวกันจำเลยร่วมที่ 1 ก็ขับรถบรรทุกของจำเลยร่วมที่ 2 แซงรถบรรทุกที่จำเลยที่ 1 ขับทางด้านขวาทอดหนึ่ง แล้วรถบรรทุกที่จำเลยร่วมที่ 1 ขับเสียหลักไปกระแทกรถบรรทุกที่จำเลยที่ 1 ขับทำให้รถบรรทุกที่จำเลยที่ 1 ขับ เสียหลักมาเฉี่ยวชนรถบรรทุกของโจทก์จนเสียหลักลงข้างทางด้านซ้ายแล้วพลิกคว่ำ ทำให้โจทก์ได้รับบาดเจ็บ รถบรรทุกของโจทก์เสียหาย และข้าวสารที่บรรทุกมาตกน้ำเสียหายทั้งหมด จำเลยที่ 1 และจำเลยร่วมที่ 1 ถูกพนักงานอัยการจังหวัดอ่างทองฟ้องเป็นคดีอาญาในความผิดฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจและทรัพย์สินของผู้อื่นได้รับความเสียหาย ศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำพิพากษาว่า จำเลยร่วมที่ 1 เพียงผู้เดียวเป็นผู้กระทำโดยประมาทก่อให้เกิดความเสียหายดังกล่าว คดีส่วนอาญาถึงที่สุดแล้ว คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยร่วมทั้งสองในข้อแรกตามที่จำเลยร่วมทั้งสองฎีกาว่า คำร้องของโจทก์ที่ขอให้เรียกจำเลยร่วมทั้งสองเข้ามาเป็นจำเลยร่วมเป็นคำฟ้องเคลือบคลุม ทั้งคำฟ้องเดิมก็ไม่มีคำขอบังคับถึงจำเลยร่วมทั้งสอง ส่วนคำขอบังคับในคำร้องเรียกให้เป็นจำเลยร่วมก็ใช้บังคับแก่จำเลยร่วมทั้งสองไม่ได้ เพราะเป็นการพิพากษาเกินคำฟ้องและคำขอท้ายฟ้องนั้น เห็นว่า คำร้องให้เรียกบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นคู่ความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (3) ไม่ใช่คำฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 1 (3) เพราะเป็นแต่คำร้องให้เรียกบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นจำเลยด้วยเท่านั้น ยังไม่มีผู้ใดเสนอข้อหาต่อศาลโดยการสอดเข้ามาในคดี คำร้องดังกล่าวจึงไม่มีกรณีที่จะเป็นคำฟ้องเคลือบคลุม และเมื่อศาลชั้นต้นได้มีหมายเรียกจำเลยร่วมทั้งสองเข้ามาเป็นคู่ความในคดีแล้ว จำเลยร่วมทั้งสองก็เป็นคู่ความในฐานะจำเลยร่วม หากศาลเห็นว่าจำเลยร่วมจะต้องรับผิดชอบ ศาลย่อมมีอำนาจพิพากษาให้จำเลยร่วมชดเชยค่าเสียหายที่จำเลยร่วมต้องรับผิดชอบได้ ไม่ถือว่าเป็นการพิพากษาเกินไปกว่าหรือที่ปรากฏในคำฟ้อง ฎีกาของจำเลยร่วมทั้งสองในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยร่วมทั้งสองต่อไปว่า ศาลอุทธรณ์ภาค 1 ฟังข้อเท็จจริงโดยถือตามคำพิพากษาคดีส่วนอาญาว่าจำเลยร่วมที่ 1 ผู้เดียวเป็นฝ่ายประมาทเลินเล่อชอบหรือไม่ เห็นว่า เมื่อคดีส่วนอาญาศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำพิพากษาถึงที่สุดยืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่าจำเลยร่วมที่ 1 ฝ่ายเดียวเป็นฝ่ายขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้โจทก์รับอันตรายแก่กาย ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 390 ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 คดีระหว่างโจทก์ซึ่งเป็นผู้เสียหายในคดีส่วนอาญาดังกล่าวกับจำเลยร่วมที่ 1 จึงเป็นคดีแพ่งที่

เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ในการพิพากษาคดีส่วนแพ่งศาลต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏใน คำพิพากษาคดีส่วนอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 46 ที่ศาลอุทธรณ์ ภาค 1 ฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยร่วมที่ 1 ผู้เดียวกระทำละเมิดต่อโจทก์จึงชอบแล้ว ฎีกาของจำเลย ร่วมทั้งสองในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยร่วมทั้งสองต่อไปว่า คดีสำหรับ จำเลยร่วมทั้งสองขาดอายุความหรือไม่ ในส่วนของจำเลยร่วมที่ 1 ข้อเท็จจริงปรากฏว่าพนักงาน อัยการจังหวัดอ่างทองฟ้องจำเลยร่วมที่ 1 เป็นคดีส่วนอาญา เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2547 อายุความที่ โจทก์มีสิทธิฟ้องจำเลยร่วมที่ 1 เป็นคดีแพ่งย่อมสะดุดหยุดลง ตามมาตรา 95 แห่ง ประมวลกฎหมายอาญา ทั้งนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 51 วรรคสอง เมื่อโจทก์ขอหมายเรียกจำเลยร่วมที่ 1 เข้ามาเป็นจำเลยร่วมเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2549 ในระหว่าง คดีส่วนอาญายังไม่ถึงที่สุด ฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยร่วมที่ 1 จึงไม่ขาดอายุความ ในส่วนของจำเลย ร่วมที่ 2 นั้น พยานโจทก์มีร้อยตำรวจเอกมนัส พนักงานสอบสวนในคดีส่วนอาญาเบิกความว่า หลัง เกิดเหตุพยานเรียกคู่กรณีเจ้าของรถบรรทุกทั้งสามฝ่ายและเจ้าของข้าวสารที่เสียหายมาเจรจา ตกลงค่าเสียหายกัน มีการเจรจากัน 2 ถึง 3 ครั้ง แต่ตกลงกันไม่ได้ โดยในการเจรจาเมื่อวันที่ 14 มิถุนายน 2547 พยานได้ทำบันทึกตกลงค่าเสียหายและค่าสินไหมทดแทนครั้งที่ 1 แต่ตามบันทึก ดังกล่าวก็ไม่มีข้อความใดแสดงว่าโจทก์หรือตัวแทนโจทก์รู้ตัวผู้ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่โจทก์ นอกจากนี้โจทก์อ้างตนเองเป็นพยานเบิกความตอบคำซักถามว่า หลังเกิดเหตุเมื่อไปที่สถานีตำรวจ ไม่มีใครบอกว่าผิดมีการเจรจาเรื่องค่าเสียหาย 2 ถึง 3 ครั้ง แต่ไม่มีใครยอมรับว่าผิด แม้โจทก์จะ เบิกความตอบคำถามค้านทนายจำเลยร่วมทั้งสองว่า เคยพบผู้รับมอบอำนาจจำเลยร่วมที่ 2 และ กรรมการจำเลยร่วมที่ 2 เคยไปเยี่ยมโจทก์ที่บ้าน แต่ก็ไม่ได้ปรากฏว่าโจทก์รู้ว่าจำเลยร่วมที่ 2 เป็นผู้ที่ จะต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ ทั้งข้อเท็จจริงในเรื่องนี้รถบรรทุกที่เฉี่ยวชนรถบรรทุกของโจทก์คือ รถบรรทุกของจำเลยที่ 2 ส่วนรถบรรทุกของจำเลยร่วมที่ 2 ไม่ได้เฉี่ยวชนรถบรรทุกของโจทก์ทั้ง ตามคำเบิกความของโจทก์ในคดีส่วนอาญา โจทก์เบิกความว่า ในเวลาเกิดเหตุไม่เห็นรถบรรทุกของ จำเลยร่วมที่ 2 เห็นแต่รถบรรทุกของจำเลยที่ 2 ขับแซงรถบรรทุกของโจทก์และเฉี่ยวชนรถบรรทุก ของโจทก์เท่านั้น โจทก์ไม่ทราบว่ารรถบรรทุกของจำเลยที่ 2 จะเฉี่ยวชนกับรถคันอื่นก่อนที่จะมาชน รถบรรทุกของโจทก์หรือไม่ ส่วนจำเลยร่วมทั้งสองไม่ได้นำพยานเข้าสืบ เพียงแต่อ้างส่ง คำเบิกความในคดีส่วนอาญาของจำเลยร่วมที่ 1 และนายสง่า ซึ่งตามเอกสารดังกล่าวก็ไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริงว่าโจทก์ได้ทราบในวันเกิดเหตุหรือวันที่มีการเจรจาตกลงค่าเสียหายว่าจำเลยร่วมทั้งสอง เป็นผู้ต้องรับผิดชอบในเหตุละเมิดที่เกิดขึ้นแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงฟังได้ตามที่โจทก์อ้างในคำร้องให้ หมายเรียกจำเลยร่วมทั้งสองเข้ามาเป็นจำเลยร่วมว่า โจทก์เพิ่งรู้ในวันที่ 12 กรกฎาคม 2549 ซึ่งเป็นวันที่โจทก์ไปเบิกความเป็นพยานในคดีส่วนอาญาว่าจำเลยร่วมที่ 2 เป็นนายจ้างของจำเลยร่วม ที่ 1 ที่เป็นผู้ขับรถบรรทุกเฉี่ยวชนรถบรรทุกของจำเลยที่ 2 จนเสียหลักมาเฉี่ยวชนรถบรรทุกของ โจทก์ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย เมื่อโจทก์ยื่นคำร้องให้หมายเรียกจำเลยร่วมที่ 2 เข้ามาเป็น จำเลยร่วมเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2549 คดีโจทก์สำหรับจำเลยร่วมที่ 2 จึงไม่ขาดอายุความ ฎีกาของ จำเลยร่วมทั้งสองในข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยร่วมทั้งสองต่อไปว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนในส่วนข้าวสารของห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีไผ่ฉัตรเจริญ (1994) ที่โจทก์บรรทุกมาหรือไม่ เห็นว่า แม้ขณะเกิดเหตุข้าวสารจะอยู่ในความครอบครองของ โจทก์และโจทก์กับห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีไผ่ฉัตรเจริญ (1994) จะทำข้อตกลงกันว่าหากข้าวสาร เกิดความเสียหายโจทก์จะต้องรับผิดชอบก็ตาม แต่เมื่อโจทก์ยังไม่ได้خذใช้ค่าสินไหมทดแทน

ข้าวสารที่เสียหายให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงสีไฟฉัตรเจริญ (1994) โจทก์จึงไม่ใช่ผู้รับช่วงสิทธิ และไม่มีอำนาจฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนในส่วนของข้าวสารที่เสียหายจำนวน 230,800 บาท จากจำเลยร่วมทั้งสอง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 วินิจฉัยว่า โจทก์เป็นผู้ขนส่งต้องรับผิดชอบในความสูญหาย หรือบุบสลายของข้าวสารตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 616 แม้โจทก์จะยังไม่ได้ชำระค่าข้าวสารแต่โจทก์ได้รับความเสียหายจากเหตุละเมิดโดยตรงจึงมีอำนาจฟ้องนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยร่วมทั้งสองในข้อนี้ฟังขึ้น ดังนี้ เมื่อหักค่าข้าวสารที่เสียหาย จำนวนดังกล่าวออกจากความรับผิดชอบของจำเลยร่วมทั้งสองตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 แล้ว จำเลยร่วมทั้งสองคงต้องร่วมกันชำระค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์จำนวน 281,650 บาท พร้อมดอกเบี้ยตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยร่วมทั้งสองร่วมกัน ชำระเงิน 281,650 บาทพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 10 มิถุนายน 2547 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

วาสนา หงส์เจริญ · ประสิทธิ์ สนามชวด · วชิรินทร์ สุขเกื้อ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4085/2559>